

“всякой усерденъ въ мудростъ за всяка-
вж работъ; така и князове-тъ и всячки-
тъ люде, въ всячки-тъ твои заповѣди.

ГЛАВА 29.

- 1 Тогдаъ рече царь Давидъ на всячко-то събрание: Соломонъ сынъ ми, когото самъ Богъ избра, *още* е *а* младъ и нѣженъ: а дѣло-то голѣмо; защото тая палата не е за чедовѣка, но е за Господа Бога. Азъ прочее пригтовихъ споредъ всячкж-тж си силж за домъ-тъ на Бога моего, злато-то за златны-тъ, и сребро-то за сребърны-тъ, и мѣдъ-тж за мѣдны-тъ, желѣзо-то за желѣзны-тъ, и дървѣ за дървени-тъ, *о*никсовы каменіе, и *каменіе* за спояваніе, каменіе стивіевидны и пѣстрошарны, и всякаквы сѣжноцѣнны каменіе, и множество
- 2 мраморы. И *още* за желаніе-то ми кѣмъ домъ-тъ на Бога моего, освѣнъ всячко що пригтовихъ за святий-тъ домъ, дадохъ *и* отъ свой-тъ си имотъ повече злато и сребро за домъ-тъ на Бога моего: Три тысящи таланта злато, отъ *о*Фирекко - то злато, и седемъ тысящи таланта очитено сребро, за да покрыйтъ стѣны-тъ на домовѣ-тъ: Злато-то за златны-тъ, и сребро-то за сребърны-тъ, и за всячко работаніе съ рѣцѣ-тъ на художницы-тъ. Кой прочее ще направи днесь добровольно приношеніе Господу?
- 3 Тогдаъ *а* князове-тъ на отечествія-та, и князове-тъ на Израилевы-тъ племена, и тысященачалници-тъ, и стоначалници-тъ, и *о*настоятели-тъ на царскы-тъ дѣла, показахж усердіе, И дадохъ за дѣло-то на домъ -тъ Божій, злато петь тысящи таланта и десеть тысящи драхмы, и сребро десеть тысящи таланта, и мѣдъ осмнадесеть тысящи таланта, и сто тысящи таланта желѣзо. И у които ся намѣтрихъ каменіе, дадохъ *им* на сѣкровищницѣ-тж на домъ -тъ Господень, съ рѣкж -тж на *о*Ехінда Гирсонецъ-тъ. И зарадовахж ся люде-тъ, защото имахж усердіе, понеже съ пълно сѣрдце *и* приносѣхж добровольно Господу; *още* и царь Давидъ ся зарадова съ голѣмж радостъ.
- 4 И благослови Давидъ Господа прѣдъ всячко-то събрание; и рече Давидъ: Благословенъ си, Господи Боже на Израїля
- 5 отца нашего, отъ вѣка и до вѣка. *о*Твоя е, Господи, величина-та, и сила-та, и велѣніе-то, и сіяніе-то, и слава-та; защото е *твое* всячко що е на небе -то и на земѣж-тж: твое е царство-то, Господи, и ты ся възвышавашъ като глава надъ
- 6 всячко: И *а* богатство -то и слава -та отъ

- тебе сж, и ты владѣбешъ надъ всячко: и въ рѣкжж-тж ти е крѣпость-та и сила-та: и въ рѣкжж-тж ти е да възвеличавашъ и
- 7 да укрѣпывашъ всячко. Сега прочее, Боже нашъ, ный ти благодаримъ, и хвалимъ
  - 8 твое-то славно име. Но кой съмъ азъ, и кои сж люде-тъ ми, та да можемъ да ти приносимъ добровольно приношеніе както това? защото всячко-то е отъ тебе, и отъ
  - 9 твое-то давамы тебѣ. Защото *и* сме чужденци прѣдъ тебе, и пришелци, както всячки-тъ ни отци: *а* дни-тъ ни на земѣж-тж сж като сѣнка, и трайность нѣма.
  - 10 Господи Боже нашъ, всячко това множество, което пригтовихмы да ти съградимъ домъ за свято-то твое име, отъ
  - 11 твоѣж-тж рѣкжж иде, и твое е всячко. И познавамъ, Боже мой, че си ты *а* който испытывашъ сѣрдце -то, и *а* благоволишь въ правдж -тж. Азъ съ правотж -тж на сѣрдце-то си принесохъ добровольно всячко това: и сега съ радостъ видѣхъ твои-тъ люде, които присѣтствуютъ тукъ, че
  - 12 добровольно ти приносятъ. Господи Боже на отцы-тъ наши, Авраама, Исаака, и Израїля, съхрани това за всегда въ сѣрдечны-тъ размышленія на люде-тъ си, и управи сѣрдце-то имъ кѣмъ тебе: И *а* дай на Соломона сына ми съвършено сѣрдце, за да съхранява заповѣди -тъ ти, и свидѣтельства-та ти, и повелѣнія-та ти, и да върши всячко, и да направя палатж -тж, за *о* коѣшто направихъ пригтовленіе.
  - 13 И рече Давидъ на всячко-то събрание: Благословѣте сега Господа Бога вашего. И всячко-то събрание благослови Господа Бога на отцы-тъ си, и като ся наведохъ,
  - 14 поклонихъ ся Господу и на царя. И въ слѣдующій-тъ день пожрѣхъ жьрвы Господу, и принесохъ всесъжженія Господу, тысящъ юнцы, тысящъ овны, тысящъ агнета, и възлїянїя-та имъ, и жьрвы множество за величкый Израїль: И ядохъ и пихъ прѣдъ Господа въ онзи день, съ голѣмж радостъ. И прогласихъ вторый пѣтъ Соломона Давидовъ -тъ сынъ за царь, и *а* помазахъ *го* Господу за князь, и Садока за священникъ.
  - 15 Тогдаъ Соломонъ сѣднж на прѣстоль-тъ Господень царь вмѣсто Давида отца си, и благоуспѣваше: и величкый Израїль му
  - 16 ся покори. И всячки-тъ князове, и сильнѣ-тъ, *още* и всячки -тъ царь Давидови сынове ся *и* покорихъ на царь Соломона.
  - 17 И възвеличи Господъ крайно Соломона прѣдъ величкый Израїль, и *а* тури на него царско величество, което не бѣ ималъ ни единъ царь прѣди него въ Израїль.

и Исх. 35; 25, 26. 36; 1, 2.
—
а 3 Цар. 3; 7. Гл. 22; 5. Прит. 4; 3.
б Виж. Ис. 54; 11, 12. Откр. 21; 18 и држ.

с 3 Цар. 9; 28.
г Гл. 27; 1.
д Гл. 27; 25 и држ.
е Гл. 26; 21.
ж 2 Кор. 9; 7.
з Мат. 6; 13. 1 Тим. 1; 17. Откр. 5; 13.

и Рим. 11; 36.
й Псал. 39; 12. Евр. 11; 13.
л 1 Петр. 2; 11.
к Гов. 14; 2. Псал. 90; 9, 102; 11. 144; 4.
м 1 Цар. 16; 7. Гл. 28; 9. Прит. 11; 20.

н Псал. 72; 1.
о Ст. 2. Гл. 22; 14.
п 3 Цар. 1; 35, 39.
р Еккл. 8; 2.
с 3 Цар. 3; 13. 2 Лѣт. 1; 12. Еккл. 2; 9.